

La grève générale mondiale aneb „Je suis Français“ - KOUZLO GENERÁLNÍ STÁVKY

- CZ24 News | 13. srpna 2021

FRANCIE: Povšimli jste si, že máte rok života úplně v kdesi? Dokonce už více jak jeden rok! Ano, je to tak – my všichni, naše protějšky, naše děti, všichni příbuzní, známí a naši kamarádi mají kus života ten tam. Vlastně přesnější by bylo říci, že do ztráty dvou let života 99,99% lidí chybí už jen několik málo měsíců. Možná si to někdo neuvedomuje, ale celkově nám všem kdosi smazal už asi 4 biliony dní a přitom se ten „kdosi“ ani trochu netváří, že by s tím zcizováním životů chtěl končit.

V roce 1884 předala Francie Spojeným státům americkým sochu s pochodní nad hlavou (odhalena 1886). Pochopitelně se nemohlo jednat o spontánní nápad. Aby taková socha mohla být v USA odhalena u příležitosti výročí 110. vyhlášení Deklarace nezávislosti, musel si na to někdo vzpomenout o hodně dříve, než ji v Paříži předali americkému velvyslanci. Vše muselo být pečlivě naplánováno roky dopředu a svou významností lze tento počin přirovnat k řízené newyorské demolici tří budov z roku 2001. Socha Svobody nebyla v podstatě nic jiného, než předhozená indicie pro další procesy ve světě, ale koho by tehdy napadlo si ji povšimnout? Lidi nad tím tehdy moc nepřemýšleli. Ostatně, čert ví jak obyvatelé dnešního světa přemýšleli o soše Karla Marxe, kterou Německu darovala Čína v roce 2018.

Socha svobody měla cosi předurčovat a dnes, s odstupem času lze říci, její symbolika se tehdy celosvětově naplnila. Svobodnější stát a větší lákadlo pro lidi z celého světa by jste totiž v té době na planetě hledali jen těžko. Důvody udělení této dočasné svobody nyní rozvíjet nebudeme, pouze si uvedeme fakt, že území Evropy bylo již naplánováno k velké zničující válce a naopak severní Americe byl poskytnut čas pro plný rozvoj.

Ale to byla jen malá odbočka. Vraťme se do Francie.

Co si jako první vybavíte, když se řekne „Francie“. Jasně – víno, vybrané pochoutky a krásné ženy. Dokonce skoro tak krásné jako ty naše. To jo, to je všechno pravda, ale o tomhle se nyní nebavme. Co tak svoboda? Co tak schopnost Francouzů si prosadit svá práva? V tom byli přece vždy jedničky a nikdo na ně neměl. Vyhlásit neomezenou generální stávku pro ně v minulém století byla podobně všední záležitost jako pro nás v těch letech třeba fronta na maso. Jakkoli „vyčůraný“ zaměstnavatel, jakkoli tlustý starosta města či jakkoli osvícený prezident, všichni museli před občany pokleknout a kapitulovat. Klidně mohl napřed vyhrožovat, potom lákat, pak prosit a nakonec i planě slibovat, bylo to jedno – dříve či později, ale nakonec stejně vyvěsil bílou vlajku. Francouz byl svobodný člověk a ve jménu práva na svobodný život neuznal nic, než výhru. Byly to tehdy kurzy praktické demokracie Made in France, zdarma a pro celý svět.

Jenže to bylo. Nové století, úderem false flag č. „119“, přineslo takovou změnu jako když otočíte list úplně jiné knihy. Pojem generální stávka byl nahrazen statusem „je suis ...“ a nebo se Francouzi nechají vyprovokovat a jdou s davem, jenž má v popisu práce demolovat ulice a zraňovat kolegy v uniformách. To je samozřejmě úplně špatně. A navíc zrovna teď je doba, kdy se tato modernizace provokacemi ani trochu nehodí.

Koukáme na události dnešní Francie a zatím co jedni souhlasně kývají hlavou a druzí s otevřenou hubou nevěřícně kulí oči – co myslíte, kolik tak asi lidí na světě si teď uvědomuje, že ve Francii se

právě v těchto dnech vede boj o překročení dalšího milníku v dějinách civilizovaného světa? A kolik tak asi z nic si dalo třeba jen ten ubohý status? Třeba „je suis Français“? Tuší vůbec někdo co bude následovat po zlomení nezlomných Francouzů? Těch Francouzů, co před 137 lety za Atlantik poslali sochu „La Liberté éclairant le monde“, určenou všem lidem, kteří chtějí žít svobodně...?

Největší překážkou k pochopení fungování této reality je nejspíše prastarý mem o přehazování kamení a chlebů z jedné strany na druhou. To, že se máme usmívat i na vrahy našich dětí a až vypijí jejich krev, tak se jim ještě nabídnout do otroctví. Pro slabší národy možná dost syrový překlad Bible, ale jak jinak naznačit, že je to blud a žádný spasitel se nás nechystá spasit? Že těm, co se Bibli a podobnými pseudo-autoritami kryjí, tak na lidech jako lidech vůbec nezáleží?

Je pravdou, že většina obyvatel planety jsou dobří lidé. To ano, jenže o těchto 99,99% není teď řeč. Je to tom zbytku. O těch, co plánují války a genocidy, o těch co lidi sdírají z kůže, dělají na nich tajné pokusy a o těch, co celému světu ukradli a potom půjčili peníze. U těchto nikdy neplatil obhajovací argument: „no přece nic tak hrozného by nikdo neudělal!“. U nich neplatí, že věci nemožné nejsou možné. Klidně zabijí sto miliónů lidí pro zábavu a druhou stovku jen aby té první stovce nebylo líto. Jestli věříte nebo ne je jedno, ale skutečnost je taková že v klidu vyvraždí celou planetu, když se jim to bude hodit a přitom ani okem nemrknou. To je skutečnost a skutečnost to bude, i když všichni trollové světa napíší, že ústav má asi vycházky.

Trochu souvislostí se současností?

Přibližně v době, kdy byla oblíbená placka „je suis charlie“, tedy okolo roku 2015, začal Brusel přesvědčovací kampaň pro očkování malých dětí. Tehdy (pro dobarvení situace jen připomenutí, že se Evropou zrovna potulovaly tisíce vyškolených černých vrahů s mačetami) to vypadalo nepochopitelně a dost mimo mísu reality. Je sice pravdou, že v tyto roky nebezpečně houstnul počet informací o poškozování zdraví dětí povinnými vakcínami a vypadalo to, že Brusel, coby nástroj lobbistů, dostal nejspíše zadání s cílem překřičet začínající odpor rodičů proti poškozování zdraví jejich dětí.

Dost možná jste si této kampaně ani nepovšimli. Ostatně, není se čemu divit. Byla totiž dost tupá, asi tak na úrovni Prymulových argumentů, takže valný výsledek neměla. Dnes je ovšem jasné, že hlavní cíl byl úplně někde jinde. Vhled do tohoto Overtonova okna z roku 2015 dnes ukazuje, že šlo o jakýsi předstupeň před dnešními genovými úpravami lidstva. Pranic to nemění na konstatování, že kampaň nebyla vůbec zvládnutá a že končila fiaskem; postačí si jen povšimnout tohoto dalšího důkazu z roku 2015 o plánovaném vypuštění nějakého uměle vyrobeného viru, na který má navázat zrození čínské totalitní hydry, klubající se právě v těchto chvílích v ulicích Paříže.

Je to tak. Prostě sranda kolem koro-blamáže končí a tváře by všem, kdo pochopili, měly zvážnět. Nejvyšší čas ukončit spoléhání se na Boží spravedlnost, na Ježíše, na Putina. Konec vtípků o zpěvákovi a jeho ministerstvu zahradnictví. Konec nadávání na Flégrovu psychopatickou diagnózu, Duškovu debilitu a podobně. Toto všechno, Babiše nevyjímaje, jsou v celé hře bezvýznamné nuly. Jedni chtějí zbohatnout, druzí zviditelnit a třetí za to nemůžou. Skutečný soupeř je totiž úplně někdo jiný a sedí úplně někde jinde. Je sice vidět že všechny nuly, všichni psychopati i ti s nízkým IQ toho někoho poslouchají, ale nemá smysl bádat (spíše na to už nemáme dost času) nad tím, jak je to možné. Lepší je spíše řešit co s tím.

Čínská totalitní hydra (říkejme ji zkráceně Mao) je silná a má v této chvíli jasně navrch. V podstatě počítá se dvěma cestami – první je hlavní, po které teď zrovna jedeme plnou parou vpřed a druhá je náhradní “plán B”, kdyby se první cesta zadrhla.

Hydra Mao chce dát každému čip, takže by rád, aby ho lidi přijali bez zbytečných keců. Evidentně vidina pobíhajících QR kódů ve stylu filmu „Vyměřený čas“, se Maovi zalíbila a proto ji už nějakou dobu v Číně provozuje. Ti, co po aplikaci injekcí zemřou už kecat nebudou, další budou ukončení po následných aplikacích genových terapií, ale pořád zbude dost těch, co Maa budou rozčilovat svým odporem. Kdyby se to po dobrém nedařilo moc dlouho, nastoupí zmíněný „plán B“, což není nic jiného, než umělé vyvolání velkých nepokojů s hořícími ulicemi, stanným právem a střelbou do lidí. Jak jsme si řekli, v těchto situacích má pro ně lidský život o mnoho nižší hodnotu, než lidská smrt. (Klidně si přečtete posledních 12 slov znovu, pro případ, že by jste psychologii našeho nepřítele úplně neporozuměli.)

I když se vám tomu pořád nechce moc věřit, Mao je schopen úplně všeho. A pokud by jste byli schopni tento fakt přijmout, pochopíte loňské cvičné manévry na státních i okresních hranicích; pochopíte uzavírání obcí do karantény a zákazy vycházení; pochopíte zaklekávání matek na procházce s malými dětmi a pochopíte i mimořádné prémie korun pro aktivní a poslušné pořadatele koro-teroru. Pochopíte vše a dojde vám, že soupeř si navlékl ocelové rukavice a počítá s jistým vítězstvím. Buď to bude tou naší dobrovolnou kapitulací nebo cestou násilného podrobení ...a první v řadě je Maův nejtěžší soupeř – Francouzi.

Další indicií, které si lze povšimnout a která podporuje oba způsoby plánovité likvidace lidstva a svobody, je postupný konec důvěryhodnosti vedení států. Proces ukončování autority jednotlivých států byl zahájen zhruba před deseti lety, všichni ho pochopili, takže je zbytečné se o něm tady nějak rozepisovat. Zkráceně jde o to, že autority jsou v celosvětovém měřítku plánovitě a postupně nahrazovány dementními starci, vyškolenými opičkami, egoistickými podvodníky a různými P.R. produkty.

Co lze tedy čekat? Slaboduší představitelé států v globálním měřítku totiž nevěští nic dobrého a je jasné, že počet choromyslných nápadů, příkazů a zákazů bude postupně narůstat. Příkazy přijdou samozřejmě zvenčí a půjdou až na samou hranici únosnosti, což může být ukončeno buď zmíněnou lidskou kapitulací a „maoizací“ světa dle čínského vzoru nebo těmi hořícími ulicemi.

A co bude dál? Dál to už není nic těžkého predikovat, protože architektům těchto procesů je poměrně dlouho vidět až do žaludku. Vzpomínáte si na vyhlášení Rady Evropy o tom, že probíhající pokusná genová terapie (oni tomu říkají „vakcinace“) nesmí být povinná? Alternativy se toho často chytají při argumentaci proti kovidovému aparteidu, takže to jistě znáte. A četli jste třeba o tom, že WHO zatím nedoporučuje (možná že dnes už jo, nevím) posilovací třetí dávku pokusné „vakcinace“? Pokud jste to zaznamenali, nezdá se vám to divné? Přece by se slušelo, aby byli všichni všemi deseti pro a nebo alespoň mlčeli, ne? Proč tyhle globalistické spolky svým křivonosým zaměstnavatelům kazí jejich dlouholetou práci? Takhle jim přece hrozí sebevražda, když budou tyto důkladně připravené plány sabotovat!

Nebojte, nikdo je nezasebevraždí. Tohle vše je totiž součástí představení. Vždyť jak jinak než divadelní představení by jste nazvali proces postupného ukončování autorit státních a jejich náhrada autoritou globální??

Jak na to? Je to snadné a možná už i trochu okoukané: Hoří vám ulice? Možná by to pro uklidnění chtělo střelbu do lidí. Jsme demokrati, takže napřed gumovými projektily. Moc to nepomohlo – vyměníme zbraně? To by šlo, ale všem policajtům se nechce zabíjet své známé a příbuzné. Vadí to? Nevadí. V minulých letech jsme si přece importovali Islámský stát a těm to problém dělat nebude. Takže občanská válka? No když občanská válka, tak to je přece čas na modré přilby. Teď následuje obvyklé zatčení oněch dosazených dementních autorit, které dávno ztratily důvěru občanů a v podstatě jen čekaly na svou náhradu mezinárodní správou. Co říkáte, třeba pod hlavičkou OSN? Právo, bezpečnost, pořádek a třeba i práce pro všechny. Vše zajištěno. ...vždyť to známe.

Je to stravitelné a nebo jste si už bezmyšlenkovitě asimilovali známý mem alternativy, že je nedostatek politických kádřů a proto jsou do vysokých funkcí dosazováni bezpátevní bezmozci? Takzvaně že „nejsou kádři“?

Samozřejmě, že jsou. „Kádři“ je dost, ale je zřejmé, že v současném představení pro ně není role. Nemuseli by totiž souhlasit se scénářem žido-architektů a divadlo by mohly zbytečně zdržovat autonehody, infarkty, sebevraždy či pády sexuálně harašících vlád. To nestojí za to, proto je výhodnější do vedení států dosadit ony hlupáky a cvičené opičky, aby vše běželo koordinovaně a bez zbytečných zakopnutí.

Pro další existenci lidské svobody se to jeví jako zcela neřešitelný problém a nutno přiznat, že toto tvrzení má pravdě hodně blízko. Žido-architekti si na tento scénář najali si nejlepší mozky, které na něm pracují mnoho let, takže výsledky jsou opravdu znát. Konec symbolického tunelu roky jen tušíme a to pověstné světlo tam taky jaksi chybí. Nemuselo by, ale chybí.

Každá stavba, plánovaná „maoizací“ planety nevyjímaje, má jakýsi základní kamen. V našem případě tento kámen nese název „Rozděl a panuj“. Těchto kamenů je mnoho a všechny byly po dlouhá léta kvalitně usazovány. O tom, že se to podařilo není nejmenších pochyb. Kromě všech rozdělovacích prvků, které dosud lidi atomizovaly, přibýly ještě dnešní kovidové „Rudé gardy“, které prohánějí svobodné lidi, stejně jak to dělaly zblblé Rudé gardy v roce 1966 v Číně. Lidé bohužel nestudují dějiny, takže fungujeme pořád na stejném modelu, jehož výsledkem je onen tunel bez konce.

A to světlo na konci tunelu, o které občas někdo mluví? Kde je? Co ho rozsvítí?

Ted' už jen La grève générale mondiale. Česky: Globální generální stávka.

A co pro to máme udělat?

Nic. ...takže vlastně to co dosud. Jen se to musí dělat mnohem důkladněji. Kouzlo Generální stávky spočívá v tom, že nesmíme dělat vůbec nic. Žádná práce, žádná ulice, žádné transparenty, žádné dlažební kostky. Na rozdrolení jejich základního kamene „Rozděl a panuj“ úplně stačí zastavit náš svět. Ano, tak málo stačí k porážení nepřítele a znovunastolení práva a svobody. Jsem si jist, že pro mnoho lidí to je za hranicí myslitelného a nebudou s tím souhlasit.

Nezbude, než že se tito přesvědčí sami a každý takový pochybovač nechť si položí otázku, zda chce žít „ve Francii“ nebo „v Číně“.

Autor: Dan Niel